

gaver, organisation og beslutningsdygtighed og svarer til gældende ret.

Stk. 1 svarer til § 21, og stk. 2-8 svarer til § 22, stk. 1-8, i den gældende lov.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse indeholder reglerne om klage til skatteankenævnet over en skatteansættelse eller en afgørelse vedrørende værdiansættelse m.v. i dødsboer, der er truffet af den kommunale skattemyndighed.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i det væsentlige til de gældende regler om påklage til ligningskommissioner (nu skatteankenævn) og skatteråd i § 4, stk. 1, og § 9, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., 1. led. Det foreslås, at klagen for at lette sagsbehandlingen indgives til den kommunale skattemyndighed, som efter lovforslaget skal være sekretariat for skatteankenævnene. Af den samme grund foreslås det, at skattemyndigheden, inden den videresender klagen til skatteankenævnet, samtidig skal afgive en indstilling om sagen, således at egentlige høringer bliver overflødige. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at kommunen genoptager behandlingen af sin egen afgørelse, hvis klageren efter det foreliggende skal have medhold i klagen.

Klagefristen foreslås ændret fra 4 uger til 1 måned.

For sømænd er klagefristen dog 3 måneder regnet fra afgørelsens dato. Særreglen for sømænd, der har virkning fra den 1. januar 1989, er indsat i skattestyrelsesloven ved lov nr. 363 af 1. juli 1988 i forbindelse med ophævelsen af lov om sømandsskat.

Klagefristerne er ikke til hinder for, at skatteankenævnet bortser fra en fristoverskridelse, når nævnet i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper efter en konkret vurdering finder, at sagen alligevel bør tages under behandling.

Afslag herpå påklages til Landsskatteretten efter de foreslåede almindelige klageregler.

Med det formål at sikre, at skatteankenævnenes afgørelser træffes på det bedst mulige grundlag, og for at minimere antallet af klager til Landsskatteretten foreslås der i § 25, stk. 2, indført regler om, at nævnene, inden de træffer en afgørelse, som går klageren imod, skal udarbejde en sagsfremstilling.

Sagsfremstillingen skal indeholde en redegørelse for de faktiske omstændigheder i den pågældende sag, som skatteankenævnet vil tillægge betydning ved afgørelsen. Klageren skal have sagsfremstillingen forelagt og have lejlighed til at kommentere den, inden skatteankenævnet træffer afgørelse. Sagsfremstillingen med eventuelle rettelser eller tilføjelser skal påny sendes til klageren sammen med skatteankenævnets afgørelse, således at klageren under en eventuel sene-

re klage til Landsskatteretten også kan fremsætte bemærkninger hertil.

Bestemmelsen i stk. 3, hvorefter klageren skal tilbydes mundtlig forhandling for skatteankenævnet, inden der træffes en afgørelse, der går klageren imod, svarer til § 4, stk. 2, og § 9, stk. 2, i den gældende lov.

Stk. 4 svarer til den gældende skattestyrelseslovs § 9, stk. 2 og 3, og fastslår, at skatteankenævnet ikke er bundet af klagerens påstande, men er berettiget til at efterprøve afgørelsen i sin helhed og eventuelt ændre en ansættelse eller en vurdering på et punkt, som ikke er påklaget. Reglen svarer til, hvad der i dag gælder for skatterådene.

Efter lovforslagets stk. 5 foreslås overspringelsesfristen for påklage til Landsskatteretten af klager, der er indbragt for, men endnu ikke afgjort af skatteankenævnene, fastsat til 3 måneder, som tilfældet i dag er fra ligningskommission til skatteråd, jf. § 4, stk. 3, i den gældende lov.

Til § 26

Lovforslagets § 26 indeholder reglerne om klage til skatteankenævnet over vurderinger, der er foretaget af de kommunale skattemyndigheder.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i det væsentlige til vurderingslovens § 42, stk. 1 og 2. Det foreslås, at vurderingsklager skal indgives til den kommunale skattemyndighed, og at klagen skal være skriftlig og begrundet. Den almindelige klagefrist foreslås ændret fra 4 uger til 1 måned.

Efter de gældende regler kan skyldrådet, såfremt der foreligger undskyldende omstændigheder, se bort fra en fristoverskridelse, når klagen indgives senest 2 måneder efter udløbet af klagefristen. Endvidere kan skatteministeren forlænge klagefristen ved almindelige vurderinger, og skatteministeren, der har delegeret kompetencen til Statsskattedirektoratet, kan, når særlige forhold gør sig gældende, bestemme, at skyldrådet skal tage en klagesag under behandling, selv om klagefristen er sprunget.

Disse særregler foreslås ikke overført til skattestyrelsesloven. Det foreslås, at skatteankenævnene får en tilsvarende fri adgang til som på ligningsområdet at optage vurderingsklager til behandling, hvor fristen er oversiddet, således at skatteankenævnet efter en samlet konkret vurdering af sagen kan beslutte at realitetsbehandle denne. Der henvises herved til bemærkningerne til § 25.

Den nuværende 2-måneders frist og ministerens kompetence til at forlænge klagefristen ved almindelige vurderinger i vurderingslovens § 42, stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., foreslås derfor ophævet.

Skatteankenævnets eventuelle afslag på at behandle sagen som følge af, at klagefristen er overskredet,